



Muritunet behandlings-og treningscenter



"Muritunet" behandlings- og opptreningscenter.

VALLDAL, MØRE OG ROMSDAL. Drøm eller virkelighet? Får våre medlemmer et behandlingstilbud som er godt nok i Norge? Vil Rikstrygdeverket godkjenne dette stedet som behandlingssted for løsemiddelskadde?

LFFLs sentralstyre har lenge vært på leting etter steder og tilbud til våre medlemmer. Lenge har det

vært sett på tilbud i Danmark som eksempler til etterfølgelse her i landet. Lokallaget i Møre- og Romsdal har kommet til LFFL med denne saken, og LFFLs styre tok selvfølgelig saken med en gang.

Styret har fulgt opp saken gjennom både Stortingets sosialkomité og ved å sende AU på befaring på Muritunet. Etter dette ble det kontakt med Muritunet og enighet om samarbeid.

Loven om kommunehelsetjenesten legger ansvaret for rehabi-

litering til kommunene. I dette ligger det store oppgaver for den enkelte kommune, og det går vel ikke en dag uten at øvrige medier er fulle av hvor dårlig den kommunale økonomi er. Fylkeskommunene har ansvaret for den spesialiserte del av rehabiliteringen.

Våre medlemmer har lenge falt mellom tilbudene i fylkes- og kommunehelsetjenesten. Dette har i flere tilfeller ført til at pasientene ikke har fått det behandlingstilbudet som ville gitt det

beste resultat.

MURITUNET behandlings- og opptreningscenter vil her forsøke og fylle dette tomrommet.

Mange pasienter i kommune- og bedriftshelsetjenesten har behov for et tilbud på et høyere fagnivå enn det den enkelte kommune kan gi. Her vil et opphold på MURITUNET være av vesentlig betydning for pasientenes framtidige funksjonsnivå og arbeidsevne.

MURITUNET har en målsetting:

- * Å bedre pasientens funksjonsnivå.
- * Å redusere/hindre tilbakefall av sykdom/skade.
- * Utnytte pasientens iboende ressurser til å forebygge helse-svikt, optimalisere behandlingen og opprettholde funksjonen.
- * Gi hjelp og støtte til den som gjennomgår sykdom eller må leve med et varig helseproblem.

Det faglige samarbeid er i hovedsak rettet mot Sentralsykehuset i Ålesund og da spesielt Avdeling for fysikalsk medisin og rehabilitering.

LFFL samarbeider nå med Muritunet for å få dette stedet godkjent for å kunne behandle og trene de med en løsemiddel-skade. Det er også flere av våre medlemmer som har andre yrkesskader, og for disse kan dette stedet allerede være et alternativ. Vi bringer adressen til Muritunet:

Muritunet AS, 6210 Valldal.
Telefon 071 57 030.
Lykke til!

REDAKTØREN HAR ORDET.

SYNDROM er igang igjen. Redaktøren har kommet seg på banen, nok en gang. Hva skyldes denne sene og trege utgivelsen denne gangen da tro? Jo, noe så enkelt som alle vanlige mennesker er med på en, eller flere ganger i livet. Jeg har flyttet, kjøpt hus, stiftet ny familie, fått barn, og i det hele tatt hatt mye å stå i med. I tillegg har det også vært tid til å gå på arbeid.

Dette er en helt vanlig situasjon for de fleste mennesker i Norge. Hva kreves det så av et slikt menneske? Skal det ikke være tid til å ha et tillitsverv eller to også?

SYNDROM er for meg et tillitsverv. Hvor mange tillitsverv bør et vanlig menneske klare? Hvor mange møter kan man være borte før det snakkes i krokene?

Denne situasjonen er helt reell for mange tillitsvalgte i de fleste organisasjoner. Skal vi klare å være en organisasjon for vanlige mennesker med normal livsførsel må vi nok regne med å måtte se et og annet forfall.

Regner vi ikke med det, er vi straks over i de profesjonelle rekkene med ansatte medarbeidere. Skal vi stille de samme krav til de som yter en frivillig innsats som de som har dette som lønnet arbeid? Stiller vi de samme krav til oss sjøl som det blir gjort overfor andre?

Disse spørsmålene må stilles i enhver organisasjon. Vi får ikke alltid de samme svarene. Mennesker er forskjellige. Det er faktisk ikke slik at menneskeheten er en ensartet rase. De er alle ulike med hver sine gode og dårlige egenskaper.

LFFL kan bli en organisasjon som tar vare på det beste i hver av sine medlemmer og tillitsvalgte, men da må vi lære oss å ta vare på det beste i de fleste. Når vi det målet, blir vi en organisasjon det er utrolig gøy å jobbe i.

Går vi den motsatte veien når vi et stadium som kan kalles K.M.M. Kos Med Misnøye. KMM er en destruktiv og passifiserende væremåte. Alt er galt, og ingen andre gjør det de skal.

Målet med en organisasjon kan neppe være å samles for å drikke kaffe og snakke om hvor synd det er med alt det som ikke er bra nok. Hvorfor ikke snu det på hodet? Hva kan vi sammen gjøre for å nå litt lenger enn der vi er idag.

LFFL's Årskonferanse har nå vedtatt en handlingsplan hvor det satses framover. Dersom alle lokallaga nå gjør en ærlig innsats for å sette dette ut i livet, da går vi en noe lysere tid i møte. Ikke minst de av våre medlemmer som pr. idag sliter tungt.

Hvem bryr seg om det?

Tekst & Foto: Beathe Borge

Løsemidler - arbeidsmiljø - sikkerhet - verneutstyr - gasser - dårlig tid til arbeidet - svimmelhet - hodepine

Dette er stikkord som Syndrom's lesere er godt kjent med.

Daglig utsettes tusenvis av arbeidere for skadelige stoffer. Stoffer som også gir varige skader.

Rundt 200.000 arbeidere er i kontakt med løsemidler - daglig (i fl. takk fra NKIFs Miljøpolitiske Handlings-program.)

Det prates og skrives en masse om konsekvensene. Også om hva som bør gjøres for å verne arbeiderne mot disse giftene.

De fleste av våre lesere er fagorganiserte gjennom LO. Det er derfor av meget stor interesse hva LO og forbundene foretar seg i forhold til skadelige stoffer på arbeidsplassen.

Syndrom ønsker å lage en reportasjeserie med dette emnet som bakgrunn.

Første stopp er NKIF (Norsk Kjemisk- og Industriarbeider-forbund). NKIF har vært et foregangsforbund når det gjelder forebyggende og opplysningsarbeid.

Syndrom's utsendte fikk en prat med hovedkasserer i forbundet, Trond Rostad.

Han ble stilt spørsmålet om hva NKIF har gjort og hvordan de har gjennomført sitt arbeid.

Til dette kunne Trond Rostad fortelle at forbundet foretok en undersøkelse om løsemidler i 1987-1988. Denne undersøkelsen la grunnlaget for deres arbeid fremover.

Landsmøtet i 1988 påla forbundet å utarbeide et hefte; "Miljøpolitisk Handlingsprogram". Dette heftet tar for seg alle sider ved miljø; det ytre miljø og det nære miljø på arbeidsplassen.

I 1988 kom også 'Håndbok for tillitsvalgte og verneombud' vedr. løsemidler. Denne håndboken er utarbeidet i samarbeid med LOs arbeidslivs-avdeling.

Og dette er jo bra, eller hva? Men hvordan kan man være sikker på at denne informasjonen når ut der den trengs?

Trond Rostad forteller:

- Forbundet foretar systematisk opplæring. Vi setter blandt annet av en til to dager på ukeskurs hvor også løsemiddelfaren blir tatt opp og drøftet.

Forbundet satser på at tillitsvalgt-apparatet i klubbene og foreningene skal fungere.

Det at forbundet har satset så sterkt på det lokale plan har redusert problemene en del.

Men ikke helt...

på det lokale plan. Men det er enkelte saker som kommer inn til forbundet:

- Når det kommer en sak inn til forbundet er muligheten for oppklaring stor. Da har saken tross alt gått gjennom flere ledd. Og den blir sendt til LO's juridiske avdeling for vurdering.

På grunn av at forbundet har så mange års erfaring med slike saker blir de rutinemessig behandlet. Man kan gå tilbake å se på andre liknende saker.

NKIF har nedlagt mye tid og mye arbeid i å forebygge at skader oppstår. Og også for å gi juridisk hjelp til de som er blitt skadet allerede.

NKIF har også vært velvillig overfor LFFL, både når det gjelder økonomiske støtter og annen støtte.

På spørsmål om forbundet kommer til å nedtrappe sitt vernearbeid kunne Trond Rostad svare et klart NEI.



Desverre kan man vel konstatere at løsemiddelproblemet blir helt løst først når alle skadelige stoffer er helt borte.

De aller fleste saker oppklares

Det kan her også nevnes at NKIF og LFFL i samarbeid skal utarbeide et informasjonshefte.

Vi gleder oss!



ÅRSKONFERANSEN 1993.

Av Ann-K. Melby

Kjært barn har bare ett navn. LFFL har gjennomført en vellykket årskonferanse i Bergen, 26-28 mars 1993. Fra Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund, som er kollektivt medlem i LFFL; deltok forbundssekretær Sonja MEEK.

Navnet: LANDSFORENINGEN FOR LØSEMIDDELSKADDE (LFFL) ble opprettholdt. I forbindelse med vedtektsendringer var det reist forslag om navneendring. Noe som ble avvist av en ivrig og aktiv forsamling, som ønsket å opprettholde det opprinnelige navnet.

Informasjonseffekten av navnet ble det lagt særlig vekt på. Den vedtatte handlingsplanen; et godt arbeidsredskap for utvikling. Det var en vellykket årskonferanse med mange og gode innspill fra lokallagenes delegater.

Særlig i debatten om handlingsprogrammet for 1993, som styret hadde lagt fram, hadde delegatene mye å komme med.

Slik at LFFL nå har et godt arbeidsredskap for å utvikle landsforeningen et langt skritt framover.

I tråd med Norges Handikapforbunds handlingsplan for 1993, ble det vedtatt å satse på medlemservice og medlemsverving, samt rehabilitering. Det ble også lagt vekt på å få til et godt samarbeide med fagbevegelsen for gjensidig bistand og støtte.

Nytt styre ble valgt.

På grunn av den økende arbeidsmengden ba det gamle styret årskonferansen om å utvide styret fra fem til syv personer. Dette sluttet forsamlingen seg til.

Det nye styret består av: se oversikten siste side.

LO-SKOLEN SØRMARKA.

LFFL har nå blitt invitert til LOs skole på Sørmarka utenfor Oslo. Her har temaet vært arbeidsmiljø. LFFL holdt forelesninger om løsemidler for verneombud og tillitsvalgte på Arbeidsmiljøskolen trinn 2. Fra LFFL var det denne gangen Rolf Hansen som foreleste.

ADVOKAT-HJELP FOR UORGANISERTE.

Sentralstyret har nå fått til et samarbeid med et advokatfirma som gir gratis juridisk rådgiving for LFFLs medlemmer. Fagorganiserte LO-medlemmer har gjennom sitt medlemskap juridisk hjelp, men dette har ikke uorganiserte hatt fram til nå. Medlemskap i LFFL gjør nå at det er mulig å få en times gratis juridisk rådgiving, og hjelp til å få fri rettshjelp til å eventuelt føre en sak for retten. Firmaet som yter LFFLs medlemmer denne servicen er: Klomsæt, Grendsen & Co. Firmaets adresse er; Box 242, 2001 Lillestrøm.

LFFL PINS!

I disse OL tider har pins feberen også nådd LFFL. Det vil om kort tid være mulig å få kjøpt LFFL pins i ditt lokallag. Tilbud om dette blir sendt lokallagene så fort disse er ferdige fra produsenten. Om det blir en samleverdi på disse skal være usagt, men de lages kun i 1000 eks. (i første omgang).

LIKEMANNSUTVALG

Sentralstyret har oppnevnt et likemannsutvalg. Utvalget skal: Skaffe oversikt over lokallagenes likemannsarbeid. Utarbeide retningslinjer for likemannsarbeidet. Hjelp til med å tilrettelegge likemannsarbeidet. Utarbeide en telefonhåndbok.

Utvalget består av; Anne Marie Jensen, leder, Hermod Telebond, Frode Salvesen.

STIFTELSE AV LAG I VEST-AGDER OG I TROMS.

Fra sentralstyrets protokoller har vi snappet opp at det er blitt stiftet lag i både Vest-Agder og i Troms. Vi gratulerer. Mer om dette vil sannsynligvis komme i senere utgaver av SYNDROM.

SAKEN: ROLF HANSEN MOT LO ENDTE I FORLIK.

I forrige nummer av SYNDROM og i svært mange andre av landets medier ble vi gjort kjent med en sak mellom vår egen Rolf Hansen mot Landsorganisasjonen i Norge. Det er nå inngått forlik mellom partene, og ingen ønsker å kommentere dette videre. Saken er oppe og ute av verden, men Rolf Hansen ønsker å takke for all den støtte han har fått siden saken begynte.

OSLO - AKERSHUS SAM-ARBEIDER.

Etter et møte i april i år, blir det nå avholdt felles møter for Oslo og Akershus lag av LFFL. Det kan synes som om det har vært en fornuftig avgjørelse og ta. Avstandene her kan kanskje være til å leve med for begge parter, men det blir nok å ta T-banen mer enn to stoppesteder lengre.

ODDBJØRN NILSEN HAR SLUTTET I NHF.

Fra sentralt hold har vi mottatt nyheten om at Oddbjørn Nilsen har sluttet i NHF. Oddbjørn Nilsen har siden etableringen av LFFL vært en god medspiller å ha. Han har vært en dørråpner og skapt mye positivt for LFFL, og mange er vel de som har nytt godt av Oddbjørn's kunnskaper om organisasjoner og møteledelse. Han har nå begynt å arbeide for Norsk Arbeidsmannsforbund, og vi ønsker han lykke til.

Til Magnus Mikalsen's minne.

Det var med sorg vi mottok beskjeden om Magnus Mikalsen's bortgang. Magnus var en av ildsjelenen bak stiftelsen av et eget lag i Nordland. Han arbeidet for dette lenge før det ble en realitet, og var også valgt inn i LFFLs sentralstyre som vara-mann, før det ble et lag i Nordland. Han ble valgt som leder for det første styret i Nordland.

Det er i en slik stund vi føler dyp medfølelse med hans familie, og vi lyser fred over hans minne.

red.

LESERNES EGEN SIDE

På denne siden er det meningen at leserne kan få spalteplass. Syndrom vil ikke på noen måte favorisere innlegg med bare positivt innhold, men forsøke å ta inn brev etter hvert som vi får det ihende. Syndrom har mot-tatt brev og referater som det er vanskelig og tyde, selv etter å ha innhentet hjelp, så vær vennlig og skriv tydelig.

Innlegg som er undertegnet kommer først inn i bladet. Dersom noen ønsker å være anonym, kan dette godtas, men Syndrom skal ha navn og adresse på innsenderen. Dersom dette ikke blir fulgt, kommer innlegget ikke på trykk.

Red.

TIL SYNDROM

Vi er litt sure på deg Harald. Hadde ventet å se deg på Likemanns og Lederkurset på Hamar, samt årsmøtet i Bergen. Vel du hadde kanskje en grunn, så det får gå for denne gang, men neste gang det er viktig møte regner vi med å se deg, ellers blir du sandblåst + 2 strøk Epoxy 1000 MY.

Hvorledes går det i Finmark? Får dem lag igang eller hur? Sogn står også for tur, tvi, tvi. Hva med den lille kvinnen fra Nord-Trøndelag (Namsos), klarer hun og dra igang laget. Vel i neste Syndrom hadde det vært fint om alle lag tok rev i seila og fortalte litt om sitt arbeid i de forskjellige fylker. Det står jo i diktet: Du må ikke sove - osv...

Neste Syndrom lover Oslo Akershus og komme med gode opplysninger om vårt arbeid, for med Berit's hjelp er jeg overbevist om fremgang. Men pinadø så regner jeg med hjelp også fra medlem-

mene. Gå ut og gjør alle til disipler; sa Herren. Den var ikke dum.

Vel jeg er ikke religiøs, men solidaritet - likemannsarbeide og kameratskap forstår jeg. Er vokst opp med. Gjør din plikt, krev din rett.

Deter jo det LFFL går ut på og hjelpe oss sjøl og andre. Nu har mange av oss gjort sin plikt i mange år ved trykkerier, vask av valser, deler med TRI, Aceton, og mange andre godvarer. Malere - gulvleggere osv. sniffa godt og fått problemer og vel så det. Nu krever vi vår rett med hjelp fra NHF - LFFL.

Men kjære Jeremias for et slit for å overbevise ekspertisen. Men fatt mot. Roma ble heller ikke bygd på en dag. Når LFFLs styre får sveisa til et fagråd så burde det vel begynne å hjelpe. Vel dette var ikke ment som en avhandling om det møtet mange av oss er borte i, men en oppfordring til alle medlemmene om å gå ut med opplysninger om vårt arbeid samt verve gamle sniffere + tilbakemelding til Syndrom og Fylkesnytt.

Stå på, samt kom med tilbakemelding.

Vel sniffet hilsen
T.Thyrum
Akershus lag av LFFL.

Godt skrevet Thyrum. Håper ikke du og andre er så veldig sur på meg. Til konferansen på Hamar var jeg ikke invitert, og på det tidspunktet årskonferansen i Bergen ble avholdt ventet min samboer og jeg et barn. Barnet er nå født, en nydelig gutt, og etter en lengre pappa- permisjon er jeg nå tilbake i arbeid.

Red.

LO SIER JA TIL SAMARBEID

SYNDROM hadde tidligere i år en samtale med LOs Yngve Hågensen. Yngve Hågensen svarte umiddelbart ja til spørsmålet om et tettere og nært samarbeid med LFFL.

På spørsmål om hvordan et slikt samarbeid skal være helt konkret, ba han om at dette må kanaliseres gjennom LOs Sosialpolitiske utvalg. Dette når det gjelder samarbeid på sentralt hold.

Etter denne praten med Yngve Hågensen har det skjedd en rask reaksjon fra LOs side. I brev form har LO nå sagt ja til å være med i et fagråd. Et etterlengtet svar for å komme videre med å få det fagrådet LFFL har ønsket lenge.

Hvordan arbeidet nå legges opp er avgjørende for det videre resultatet. Det er viktig for LFFL å komme i posisjon i forhold til både Rikstrygdeverket og fag-ekspertise forøvrig. Med LO i ryggen og god medspiller er det store muligheter for å lykkes, men hvil ikke på laurbærene.

ne. Jobb aktivt nå. Skaff nødvendige personlige kontakter som kan være døråpnere.

På det lokale og regionale plan er det like viktig som tidligere å ha en god kontakt med den fagbevegelsen mange av våre egne medlemmer har tilhørighet. Det vil være helt andre og viktigere samarbeidsformer enn bare det å hente økonomi.

LFFL har mange sammenfallende interesser med fagbevegelsen. Dette må komme i fokus for samarbeidet. Enhver fagforening og klubb vil være interessert i å samarbeide med de som vil hjelpe felles medlemmer. Det må være samarbeid rettet inn mot medlemmene som er viktig. Medlemmer som uten hjelp av sine tillitsvalgte ville falle igjennom i en byråkratisk kvern.

Flere steder i landet har vi sett gode eksempler på samarbeid. Dette kan være møter, og særlig invitasjonen, som det er viktig å få hjelp til av den regionale og lokale fagbevegelse.

se. Det er ikke alltid penger som er viktig. Mye kan gjøres uten å få direkte økonomisk støtte.

Tenk i videre baner, ikke i kroner. Dersom LFFL blir oppfattet som enda en av de mange organisasjonene som driver med "gode" formål, da blir vi også behandlet deretter.

De sakene vi kan samarbeide om er mange. Tenk bare hvilket tilbud det offentlige kan gi, og hvor mangelfullt dette er for våre medlemmer. Politisk innflytelse er viktig, og mange "tunge" saker blir vedtatt uten at LFFL får høre om det før det er for sent.

Ta utgangspunkt i det behandlingstilbudet våre medlemmer har i det fylket du sjøl bor i. Finnes det noe tilbud? Er dette godt nok? Hvem kan være støttespillere? Hvordan går vi fram? Blir behovet godt nok belyst? Sitter vi på våre egne møter og sier oss enige, men ingen gjør noe med det? Trenger vi hjelp til dette og mye annet? Svaret er et ubetinget

THORVALD STEEN'S BOK

"ILDEN"

Bokhøsten er igang forlengst. Har denne høsten bragt oss noe nytt og annerledes enn tidligere år? Eller er det det samme som går igjen? Vil det også denne gangen være like trangt for nye forfattere å debutere?

Tradisjonelt har vi gamle "avdanka" politikere som opererer som 7.far i huset, og gir ut sine memoarer med islett av politiske skandaler for å gjøre boka salgbar.

Likeledes har vi boka om Øksedrapene i Fredrikstad på 60-tallet. Er det virkelig ikke det minste lille avvik?

Unntaket.

Jo, vi har boka til Thorvald Steen, "Ilden", som skildrer livet, og hverdagen for en løsemiddelskadd. Vi får oppleve en bok så annerledes at det sitter igjen en følelse i kroppen etter å ha lest boka. Den som leser denne

boka kan ikke forbli upåvirket. Boka skildrer livet og hendelsene på en slik måte at en blir sittende med tanken lenge etterpå.

Ild i kroppen.

Thorvald Steen skildrer livet på en slik måte som bare en kan gjøre som selv har fått føle "Ilden" i kroppen. Fått føle hva som river og sliter i sinnet, fått føle hva smerte kan gjøre ved lengre tids plager, og som kan sette ord på følelsene.

Forfatteren er ingen debutant. Han har tidligere gitt ut både barnebøker og diktsamlinger. Men denne gangen tar han bladet fra munnen og trår skikkelig til. Det er en noe uvant form han velger i denne boken, men budskapet er ikke til å misforstå. Han retter en advarende pekefinger til såvæll myndigheter som arbeidstakere over det ganske land.

Pensum i skolen.

Om boka burde være pensum i den videregående skolen i malerfagene, eller innenfor grafisk industri skal en vel la være usagt, men det ville ikke skade noen om den ble lest avde som daglig eksponeres av løsemidler.

Bok til støtte.

Boka kan likeledes være til støtte og oppmuntring for demange tusen nordmenn som har plager og store smerter etter å ha blitt utsatt for skade. Boka kan være en hjelp til å sette ord på egne plager, og for å få ektefelle, barn, øvrig familie, og ikke minst myndigheter til å forstå hvordan en "usynlig" skade eller sykdom river et menneske i stykker innvendig. Bokhøsten har blitt omtalt på så mange måter, og mange har gjort sine valg hos bokhandleren. Det anbefales og ta seg en tur til. "Ilden" fortjener det, og det gjør du også!

Er du medlem av LFFL?

Nei, men jeg ønsker å bli medlem i

LANDSFORENINGEN FOR LØSEMIDDELSKADDE

Tilsluttet Norges Handikapforbund

Navn:..... (BRUK STORE BOKSTAVER).....		Fødselsår:.....	
Adresse:.....			
Postnr:.....		Poststed:.....	
Dato.....		Underskrift:.....	
Medlemsopplysninger (vil bli behandlet konfidensielt)			
<input type="checkbox"/> Løsemiddelskadd			
<input type="checkbox"/> Husstandsmedlem/pårørende			
<input type="checkbox"/> Interessemedlem			
<input type="checkbox"/> Kollektiv medlem, Bransje.....			
Antall medlemmer i klubben.....			

Send kupongen til: Landsforeningen for Løsemiddelskadd
Postboks 9217 Vaterland
0134 Oslo

KOLLEKTIVT MEDLEMSSKAP?

Et kollektivt medlemsskap er både en moralsk og økonomisk støtte for LFFL. Vil du og din forening være med å gi oss denne støtten? Vi vil svært gjerne bruke både mer tid og reise for å besøke flere foreninger og klubber, men uten en økt støtte for å drive dette arbeidet må vi fortsatt holde oss

på dagens nivå. Vi bringer satsene for det kollektive medlemsskapet.

Kontingentsatser for lokale fagforeninger, institusjoner, og bedrifter.

1- 25	medlemmer/ansatte	kr 250,- pr.år
26 - 50	medlemmer/ansatte	kr 350,- pr.år
Mer enn 50	medlemmer/ansatte	kr 500,- pr.år

Utgitt av Landsforeningen For Læsemiddelskadde,
Postboks 9217 Grønland
0134 Oslo
Tlf. 02 - 17 02 55

Ansvarlig redaktør: Karl Bergvik
Redaktør: Harald Tufthaug
Trykkeri: Stens Trykkeri A/S, Moss

C

436528

EMIL JOHAN WÆRNES

7096 KVAL

LFFL's styre:

Leder:

Karl K. Bergvik
Torgny Segerstedtsvei 180
5033 Fyllingsdalen
Tlf.: 05 - 16 33 38

Nestleder:

Rolf Hansen
Kongeskogveien 16
3290 Stavern
Tlf.: 33 19 82 23

Sekretær:

Ann-Kristin Melby
Nordvesten Terrasse 15
6500 Kristiansund
Tlf.: 073 - 78 378

Styremedlemmer:

Hermod Telebond
Parkveien 46
2310 Stange
Tlf.: 065 - 71 7 11

Prode Salvesen

Revekroken 17
4800 Arendal
tlf.: 041 24 419

Odd Evensen

Postboks 2064 Posebyen
4602 Kristiansand
tlf.: 042 29 180

Kasserer:

Anne Marie Jensen
Tjurveien 20
8616 Båsmo
Tlf.: 087 - 69 5 21

1.varamedlem

Arne G.Paulsen
Rødsveien 89 A
1781 Halden
tlf.: 69 18 64 05

2.varamedlem:

Lars Kristian Hille
Postboks 168
4501 Mandal
tlf.: 043 61 165

3.varamedlem:

Dagfinn Olsen
Håkon Herberdersvei 4
7046 Trondheim
tlf.: 07 91 32 84

Redaktør av SYNDROM:

Harald Tufthaug
Fuglesangen Os
1890 Rakkestad
tlf.: 69 22 72 25

Lokallag/ Kontaktpersoner

Akershus lag av LFFL

v/Thorleif Thyrum
Smedalsvei 5
2050 Jessheim
Tlf.: 06 97 33 91

Buskerud lag av LFFL

v/Arne Ødegård
Vikveien 22
3050 Mjøndalen
Tlf.: 03 87 47 24

Læsemiddelforeninga i

Møre og Romsdal
v/Tommy Siems
Nordvesten Terrasse 15
6500 Kristiansund
Tlf.: 073 - 78 378

Rogaland lag av LFFL

v/Kåre Espebu
Oslisten 13
4300 Sandnes
Tlf.: 04 - 62 04 66

Telemark lag av LFFL

v/John Andrén
Porsgrunnveien 19
3700 Skien
Tlf.: 03 - 52 12 83

Østfold Lag av LFFL

v/Snefrid Skaar Olsen
Bekkeveien 1
1700 Sarpsborg
Tlf.: 69 14 50 62

Kontaktperson i Oppland

Alf-Einar Kalbakken
2826 Snertingdal
Tlf.: 062 - 83 229

Kontaktperson i Vest-Agder

Lars Kristian Hille
Postboks 168
4501 Mandal
Tlf.: 043 - 61 165

Aust-Agder lag av LFFL

v/Prode Salvesen
Revekroken 17
4800 Arendal
Tlf.: 041 - 24 419

Hordaland lag av LFFL

v/Roald Fønnes
Øyjordveien 71
5035 Sandviken
Tlf.: 05 95 08 80

Kontaktperson i Oslo

v/Eldbjørg Juvik
Edv.Munchs vei 59
1063 Oslo
Tlf.: 22 32 00 13

Sør-Trøndelag lag av LFFL

v/Dagfinn Olsen
Håkon Herbreisvei 4
7046 Trondheim
Tlf.: 07 - 91 32 84

Vestfold lag av LFFL

v/Elsa Adler Kristiansen
Storgt. 16
3210 Sandefjord
Tlf.: 034 60 773

Hedmark lag av LFFL

v/Hermod Telebond
Parkveien 46
2310 Stange
Tlf.: 065 - 71 711

Nordland lag av LFFL

Region Bodø og Salten
v/Kyrre M.Hansen
Postboks 93
8160 Glomfjord
Tlf.: 081 - 52 418

Region Helgeland

v/Anne Marie Jensen
Tjurveien 20
8616 Båsmoen
Tlf.: 087 - 69 521

Troms lag av LFFL

Nils-Roald Kirkvik
Fossmoenvien
9200 Bardufoss
tlf.: 089 33 416

Oversikten er ajour
pr. 14.6.1993